

Γιατί δεν γαύγισε ο σκύλος;

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Του Χαριδημου Κ. Τσουκα*

Το μοτίβο είναι γνωστό και επαναλαμβανόμενο: όταν ένας οργανισμός πάει καλά, ο ηγέτης του πιστώνεται τη φήμη. Όταν, όμως, οι επιδόσεις του οργανισμού είναι εξόφθαλμα κακές, όπως π.χ. συμβαίνει σε περιπτώσεις ανθρωπογενών ατυχημάτων, κακής διαχείρισης κρίσεων, και σκανδάλων, ο ηγέτης σπεύδει συνήθως να αποστασιοποιηθεί - αποποιείται την ευθύνη. Η κακή τύχη, οι εσφαλμένες επιλογές των συνεργατών, το «σύστημα», το περιβάλλον, το τάιμινγκ, κλπ., όλοι αυτοί οι παράγοντες θεωρούνται υπεύθυνοι για τα κακά μαντάτα, όχι όμως ο ηγέτης.

Από τον Ρίτσαρντ Νίξον (για το σκάνδαλο Γουότεργκεϊτ) και τον Κένεθ Λέι (για το σκάνδαλο της Enron) μέχρι τον Ρούπερτ Μέρντοκ (για τις διαβόητες υποκλοπές της βρετανικής εφημερίδας του News of the World) και τον Δημήτρη Χριστόφια (για την πρωτοφανή καταστροφή του Ιούλη 2011, στην Κύπρο), το μοτίβο παραμένει το ίδιο: «δεν γνώριζα, άρα δεν ευθύνομαι. Οι συνεργάτες μου δεν με ενημέρωναν». Την ασυμμετρία φήμης που συνοδεύει την ηγετική λειτουργία (αν κάτι πάει καλά πιστώνεται στον ηγέτη, αν κάτι πάει κακά χρεώνεται σε άλλους) την εκμεταλλεύονται στο έπακρον οι περισσότεροι ηγέτες, προκειμένου να σώσουν

το τομάρι τους σε δύσκολες στιγμές. Το συμφέρον υπερτερεί του καθήκοντος.
[\(περισσότερα...\)](#)